

Til lovforslag nr. L 52. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 9. marts 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidrag)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt og i to samråd.

Arbejdsministeren har i et af disse samråd oplyst, at anvendelsen af beløbet på 250 mill. kr. i 1982 (svarende til merudgiften for de private arbejdsgivere) vil blive afgjort efter aftale med arbejdsmarkedets parter.

Arbejdsministeren har endvidere i samråd oplyst, at forhøjelsen af efterlønnsens laveste sats fra 60 pct. til 70 pct. finansieres over medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikringen for årene 1982, 1983 og 1984. Efter regeringens opfattelse må også den efterfølgende finansiering af denne forbedring dækkes over medlemsbidragene, men det fastholdes, at andre udgifter ved efterlønnsordningen som hidtil finansieres af både arbejdsgiver- og medlemsbidrag.

Udvalget har modtaget en skriftlig henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede og af mindretallet tiltrådte ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at lovforslaget indeholder en række positive elementer vedrørende administrative forbedringer. Mindretallet er derimod betænkelig ved, at lovforslagets gennemførelse vil medføre en væsentlig forøgelse af erhvervslivets omkost-

ninger. Mindretallet vil redegøre for sin endelige stilling ved lovforslagets 3. behandling.

Med hensyn til de stillede ændringsforslag kan mindretallet ikke støtte nogen af disse. Mindretallet er af den opfattelse, at der er et stort behov for en vurdering af hele efterlønnsordningen, herunder også spørgsmålet om at udvide den enkeltes mulighed for gradvis at nedtrappe sin tilknytning til arbejdsmarkedet. Vurdering af selve efterlønnsordningen bør efter mindretallets opfattelse ikke ske gennem ændringsforslag til dette lovforslag, men derimod gennem en revision af efterlønnsordningen.

Et *tredje mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) mener, at 60 pct. i efterlønssatsen helt skal afskaffes, og at de, der modtager denne sats, skal overgå til 80 pct.-satsen. Den laveste sats på 60 pct. er klart utilstrækkelig. Efterlønsmodtagere er i vid udstrækning folk, der frivilligt har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet for at give plads til unge, der har svært ved at få arbejde i disse arbejdsløshedstider. Dette skal honoreres ordentligt, og dette er grundlaget for, at efterlønnsordningen ikke kan betragtes som en sociallov, men som en arbejdsmarkedslov.

Efterlønnsloven ændres nu ved, at bidragene fra arbejdsgivere og lønmodtagere sættes